

کدخبر: ۹۳۸۷۲

سرویس: بین الملل

تاریخ: ۲۲/تیر/۱۳۹۳ - ۱۴:۵۵

موسویان در گفت‌وگوی اختصاصی با آنا:

لابی ایران در آمریکا در حد صفر است/ نتوانستند اوباما را به حمله نظامی راضی کنند

خبرگزاری آنا: سیدحسین موسویان معتقد است دیوار بی‌اعتمادی بین ایران و آمریکا ضخیم و بلند است، اما اراده جدی اوباما برای حل و فصل مسالمت‌آمیز موضوع هسته‌ای با ایران و اجتناب از جنگ سوم در خاورمیانه، باعث تضعیف موقعیت لابی مخالف ایران شده است.

مریم یوسفی: سید حسین موسویان «دیپلمات برجسته و کارکشته هسته‌ای»، عنوانی است که رسانه‌ها برای او برگزیده‌اند. حالا که وین ۶ به مرحله تصمیمات دشوار رسیده است. او پیش‌تاز عرصه دیپلماسی عمومی در سطح بین‌المللی است و از هیچ تلاشی برای رساندن پیام ایران و دفاع از منافع ملی ایران دریغ نمی‌کند. در گفت‌وگوها و سرمقاله‌هایش در رسانه‌های متعبر جهانی بارها اعلام کرده که دستاورد هسته‌ای کشورمان تنها متعلق به این دوره نیست، بلکه پافشاری تیم‌های مذاکره‌کننده قبلی نیز موثر بوده است. او این روزها تمام وقت خود را به دیپلماسی عمومی می‌گذارند. در حالی که مذاکرات هنوز ادامه دارد. «پیشرفت نسبتاً خوب» نخستین اظهارنظر مثبت درباره مذاکرات وین ۶ بعد از گذشت ۱۲ روز است. اینها تنها اخباری است که از هتل کوبروگ وین به بیرون مخابره می‌شود. خبر خوب و قابل توجهی اگر نباشد، امیدوارکننده که هست.

اما مذاکره هسته‌ای با شش قدرت بزرگ جهان وارد حساس‌ترین مرحله خود شده است، در همین ارتباط خبرگزاری آنا با سید حسین موسویان محقق دانشگاه پرینستون آمریکا، دیپلمات سابق و مذاکره‌کننده ارشد هسته‌ای گفت‌وگویی انجام داده است.

او در این گفت‌وگو به تفاوت‌های مذاکرات هسته‌ای در این دوره و در زمان سعدآباد اشاره کرد که خودش نیز در این مذاکرات حضور داشته است و همچنین از ضعف همه دولت‌های پس از انقلاب در مقابله با فعالیت‌های لابی اسرائیلی‌ها، اعراب و منافقین در آمریکا انتقاد کرد.

چرا در زمان انجام مذاکرات هسته‌ای در گذشته و تیم مذاکره‌کننده آقای جلیلی، تلاشی برای به نتیجه رسیدن

مذاکرات نمی‌شد؟

منصفانه نیست که بگوییم تلاشی صورت نمی‌گرفت. آقای جلیلی و تیمش حداکثر تلاششان را کردند منتهی جو بین‌المللی علیه ایران خیلی سنگین بود که شانس هرگونه توافقی را کاهش می‌داد. معتقدم توافقی که در سال گذشته به دست آمد، حاصل مذاکرات تیم‌های هسته‌ای آقایان روحانی، لاریجانی، جلیلی و ظریف بود. می‌توان گفت توافق ژنو یک دستاورد ملی است و نه جناحی.

در دوران قبل از آقای ظریف، آمریکا در مورد پذیرش اصل غنی‌سازی در ایران مقاومت می‌کرد اما پافشاری سه تیم هسته‌ای قبلی، باعث شد که آمریکا به این نتیجه برسد که اگر این مذاکرات ۱۰۰ سال هم طول بکشد باز هم ایرانی‌ها از هر جناحی دست از حق ایران برای غنی‌سازی نخواهند کشید.

این تغییرات در رویکرد ۵+۱ و به نتیجه رسیدن مذاکرات، به دلیل تغییر در طرف غربی است یا ایرانی؟

با برگزاری یازدهمین دوره انتخابات ریاست‌جمهوری در ۲۴ خرداد سال قبل، فضای بین‌المللی در مورد ایران متحول شد و آمریکا تصمیم گرفت اصل غنی‌سازی را بپذیرد و این بار در مورد ظرفیت غنی‌سازی چانه‌زنی کند.

در مذاکرات سعدآباد هم اراده طرفین مبتنی بر به نتیجه رسیدن مذاکرات بود. شما هم در تیم مذاکره کننده حضور داشتید. تفاوت این دوره از مذاکرات با آن زمان در چیست؟

دو تفاوت مهم در این دوره نسبت به دوره‌ای که من عضو تیم بودم، وجود دارد. تفاوت اول، حضور آمریکا و مذاکرات مستقیم ایران و آمریکا است. در آن دوره ما مجوز مذاکره مستقیم در موضوع هسته‌ای با آمریکا را نداشتیم ضمن اینکه آقای جرج بوش هم رئیس‌جمهوری بود که مواضع افراطی بسیاری علیه ایران داشت. بنابراین در آن دوره ما با اروپا و چین و روسیه و غیرمتعهدها مذاکره می‌کردیم و جای مذاکره با بازیگر اصلی در چانه‌زنی‌ها خالی بود.

اما تفاوت دوم این است که یک تغییر استراتژیک در موضع آمریکا حاصل شده است. در دوره مذاکرات سعدآباد، آمریکا بر نفی غنی‌سازی در ایران اصرار داشت، اما در این دوره آمریکا اصل غنی‌سازی در خاک ایران را پذیرفته و در مورد «محدودیت»‌های آن چانه‌زنی می‌کند.

در آمریکا، افراد بسیاری مخالف به نتیجه رسیدن مذاکرات هسته‌ای هستند، چه اتفاقی افتاد که نمایندگان و سناتورهای آمریکایی مانند منندز ساکت شدند و دست از مخالفت برداشتند؟ آیا لابی‌های ایران در مدت زمان

انجام مذاکرات در آمریکا باعث این اتفاق شده است؟

اصولا ایران در آمریکا لابی نداشته و ندارد. لابی ایران صفر است. اما نکته با اهمیت در سفر دکتر حسن روحانی رئیس‌جمهوری کشورمان به نیویورک این بود که معاونین وزرای خارجه ایران و آمریکا چند دور مذاکره کردند و بعد هم وزرای خارجه دو کشور برای اولین بار مستقیما مذاکره کردند.

لابی عربی در این ارتباط چطور در آمریکا زمین‌گیر شد؟

این ضعف بزرگ همه دولت‌های بعد از انقلاب بوده است که در مقابل لابی اسرائیلی‌ها، اعراب، منافقین و دیگران که علیه ایران فعال می‌باشند و ده‌ها میلیون دلار هزینه می‌کنند، هیچ اقدام شایسته‌ای نکرده‌اند. تمام تلاش لابی مخالف ایران این بود که آمریکا را برای تحریم و سپس حمله نظامی به ایران قانع کند، اما اراده جدی اوباما رئیس‌جمهوری آمریکا برای حل و فصل مسالمت‌آمیز موضوع هسته‌ای با ایران و اجتناب از جنگ سوم در خاورمیانه، باعث تضعیف موقعیت لابی مخالف ایران شده است. گرچه اوباما در تحریم‌ها تسلیم لابی فشار شد اما در مورد حمله نظامی به ایران تسلیم نشد.

شما در مذاکرات پشت‌پرده نقشی داشته‌اید؟ آیا از شما دعوت شده که در مذاکرات پشت‌پرده نقشی ایفا کنید؟

من در ۵ سال گذشته در صحنه دیپلماسی عمومی فعال بوده‌ام. روشننگری برای افکار عمومی، رسانه‌ها، مراکز علمی و آکادمیک و فکری در سطح آمریکا و اروپا و آسیا، محور اصلی تلاش من بوده است. ضعف ایران در دیپلماسی عمومی اظهارمن‌الشمس است و من سعی کرده‌ام به‌عنوان عضوی از این ملت و در حد توانم این خلا را پر کنم.

شما در مقاله‌ای در پایگاه خبری المانیتور، به همکاری امنیتی آمریکا و ایران در قبال تحولات عراق اشاره کرده‌اید، این مساله را چطور ارزیابی می‌کنید؟ آیا این موضوع در نهایت برگ برنده ایران در مذاکرات خواهد بود؟

تروریسم تکفیری خطری است که اگر مهار نشود، خاورمیانه را به آتش خواهد کشید و کشورهای عرب متحد آمریکا، که حامی اپوزیسیون مسلح در سوریه و افغانستان و عراق بوده‌اند، اولین قربانی این انفجار خونین خواهند بود. سران عرب منطقه هنوز در مورد این خطر بیدار نشده‌اند اما آمریکایی‌ها و اروپایی‌ها اخیرا به این نتیجه رسیده‌اند که تروریسم تکفیری از نوع داعش تهدید امنیت ملی آنها است. بنابراین زمان همکاری ایران و آمریکا برای مقابله مشترک با تروریسم تکفیری‌ها برای نجات عراق و منطقه فرارسیده است. دیوار بی‌اعتمادی بین ایران و آمریکا ضخیم و بلند است. همکاری برای مقابله با تهدیدات مشترک و تقویت منافع مشترک، می‌تواند سرآغاز فروپاشی دیوار بی‌اعتمادی تهران-واشنگتن باشد.

انتهای پیام/

